



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1722/2020
27.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Гордане Комненић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марко Николић, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање-Филијала Лесковац, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 2825/19 од 14.11.2019. године, у седници од 27.05.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у ставу трећем изреке пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 2825/19 од 14.11.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима парничног поступка из става трећег изреке пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 2825/19 од 14.11.2019. године, тако што се одбија жалба тужене и потврђује одлука о трошковима парничног поступка садржана у ставу трећем изреке пресуде Основног суда у Лесковцу П 1475/19 од 28.05.2019. године.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена да тужиоцу накнади трошкове ревизијског поступка у износу од 12.000,00 динара у року од 15 дана од дана пријема решења.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 1475/19 од 28.05.2019. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца и тужена је обавезана да у његову корист уплати мање уплаћене доприносе за период од 01.05.2011. године до 01.05.2013. године на износ од 26.583,66 динара, у износу од 9.293,00 динара са законском затезном каматом од 24.04.2019. године до исплате. Ставом другим изреке тужена је обавезана да наведене доприносе уплати на рачуне надлежног фонда ПИО и достави доказе о уплати ради евиденције и уписивања на име тужиоца. Ставом трећим тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 35.600,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде па до исплате.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 2825/19 од 14.11.2019. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у делу става првог изреке у односу на главни дуг и у ставу другом изреке.

Ставом другим изреке преиначена је првостепена пресуда у делу става првог изреке у односу на законску затезну камату, тако што је одбијен тужбени захтев за исплату законске затезне камате на износ досуђених доприноса. Ставом трећим изреке преиначено је решење о трошковима поступка садржаном у ставу трећем изреке првостепене пресуде, тако што је одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка. Ставом четвртим изреке одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против решења о трошковима поступка садржаног у ставу трећем изреке другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, битне повреде одредаба парничног поступка и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, испуњени су услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку-ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11... 87/18), због потребе уједначавања судске праксе у вези са правом на накнаду трошкова поступка. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку у делу којим је одлучено о парничним трошковима, у смислу члана 408. у вези члана 420. ЗПП и утврдио да је ревизија тужиоца основана.

Тужбом од 27.03.2019. године тужилац је тражио уплату припадајућих доприноса пензијског и инвалидског осигурања. Нижестепеним пресудама је усвојен тужбени захтев и тужена обавезана да у корист тужиоца уплати доприносе пензијског и инвалидског осигурања надлежном фонду за спорни период. Првостепеном пресудом тужиоцу су досуђени трошкови парничног поступка, док је другостепени суд првостепену пресуду у овом делу преиначио и одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка, сматрајући да је тужилац имао могућност да уплату доприноса потражује у ранијем поступку у коме је потраживао накнаду штете на име мање исплаћене накнаде за случај незапослености, те да је неоправдано направио издатак на име трошкова поступка у овој парници, чија висина превазилази висину усвојеног тужбеног захтева.

По оцени Врховног касационог суда, основано се ревизијом указује на погрешну примену материјалног права у делу другостепене одлуке којом је одбијен као неоснован захтев за накнаду трошкова парничног поступка.

Одредбом члана 153. став 1. ЗПП прописано је да је странка која у целини изгуби парницу дужна да противној странци накнади трошкове, а чланом 154. став 1. ЗПП је прописано да ће суд приликом одлучивања који ће се трошкови накнадити странци узети у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице.

С обзиром на садржину цитираних законских одредаба, као и исход ове парнице, не може се прихватити закључак другостепеног суда да је захтев тужиоца за накнаду парничних трошкова неоснован. Приликом одлучивања о трошковима парничног поступка, осим у споровима из области породичних односа, суд не води рачуна о разлозима правичности, а такође висина тужбеног захтева ни једном

законском одредбом није прописана као основ за недосуђивање трошкова парничног поступка у ситуацији када је странка успела у спору. С обзиром на наведено, другостепено решење о трошковима је преиначено и потврђено решење о трошковима садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде.

Тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове ревизијског поступка, који обухватају трошкове за састав ревизије од стране адвоката, у износу од 12.000,00 динара, на основу Тарифног броја 13. Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката („Службени гласник РС“, број 121/12)

Из наведених разлога Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 416. став 1. ЗПП.

.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**